

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii înfricoșatei judecăți

Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt coboară pe pământ cuvânt. Dumnezeu vine cu ploaie pe pământ. Amin, amin, amin.

Vine ploaia, fiilor străjeri în calea venirii Mele. Vine ploaia ca să crească pe pământ împărăția Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt. Amin. Vine ploaia ca să crească prin ea omul cel după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Amin.

Stați sub creșterea Mea, stați sub ploaie, fiilor, că peste cel ce nu plouă de la Mine timpuriu și târziu, acela nu crește, iar cel ce stă numai când și când sub puterea Mea și sub ploaie, acela crește mic, că ba nu-i cresc picioarele, ba nu-i crește trupul de sus, ba nu-i crește capul, ba inima nu-i crește, ba mintea nu-i crește, ba credința, și crește chircit dacă crește și nu crește trup întreg, căci dacă la școală se duce omul numai când și când, nu iese om mare, om învățat pe pământ. Tot așa e și cu creșterea cea din cer, iar pe pământ nu sunt oameni crescuți de cer, că e secetă mare pe pământ. E secetă în inima omului, e secetă de învățătură și de înviere și de dor de înviere, și omul se hrănește cu pământ, dar Eu vin cu ploaie cerească pentru cei vii și pentru cei morți și pentru cei amorțiți și sterpi de înviere. Să intre sub ploaia cuvântului Meu toată făptura de sub cer, căci sub ploaia aceasta crește cer pe pământ. Amin. Ce se seamănă, aceea crește, și iată, Eu, Domnul, semăn cer, iar omul seamănă pământ, și apoi fiecare seceră ce a semănat. Dar e mare durere peste tot omul, și omul e amorțit și nu simte. Pământul nu mai are putere de viață pentru om din pricina omului care seamănă pământ în pământ, și pământului i-a stârpit sânul lui cel dulce, că dulceața am luat-o Eu în cer, fiindcă omul nu mai este crescut pe pământ, ci este amar de tot, e pelin și fiere pentru Mine tot omul. Cu amar Mă hrănește zi și noapte omul de pe pământ. Cu despărțire de Dumnezeu și cu fapte ucigătoare de Duh Sfânt Mă hrănește omul, iar pe pământ este judecata făpturii, căci fiecare ce a semănat, aceea culege. Cine seamănă fapte rele mănâncă din rodul lor, și rod din rod se ofilește, și e rar omul care dorește de ploaia cea din cer care vine cu apa învierii, cu duhul învierii peste pământ. Dar Eu vin cu ploaie și cu potop de ploaie ca să curăț peste tot, că am zis că vin cu foc, cu ploaie de Duh Sfânt, iar Duhul Sfânt este foc mistuitor.

Eu sunt Judecătorul peste vii și peste morți, iar sfinții sunt cu Mine întru venirea Mea și așteaptă învierea morților și viața veacului ce va să fie, și fiecare va sta la rândul cetii sale și va aduna rod din cele ce a semănat pe pământ. Cine a semănat pe pământ oameni vii udându-i și plivindu-i și îngrijindu-i până la cer, aceia vor culege rod de înviere și de viață veșnică, și așa le va fi și plata. Iar cine a semănat pe pământ oameni fără viață, oameni sterpi de Dumnezeu, neudând și neplivind și neîngrijind de viața lor pentru cer, aceia vor culege rod fără înviere, și așa le va fi și plata. Tot cuvântul ieșit din gura Mea va sta judecător peste tot omul, și măsurător de viață va sta, căci este scris în cartea Mea că voi veni ca să judec viii și morții și ca să-Mi așez împărăția, și așa fac, precum este scris să fac. Amin. Dar mai întâi am venit să judec de pe cruce, iar crucea este viața Mea pe care am pus-o pe cruce pentru răscumpărarea omului. De atunci sunt Cel jertfit pe cruce pentru om și sunt gata să Mă dau așa cum sunt celui ce Mă ia așa cum sunt. Să Mă ia omul în el și să facă ce am făcut Eu. Să ia crucea Mea și să stea cu Mine pe ea pentru răscumpărarea lui prin crucea Mea. Să nu Mă lase numai pe Mine pe crucea Mea; să vină și omul lângă Mine pe ea, căci sfinții așa au făcut, și toți M-au ajutat în crucea Mea, și au mers mereu pe pământ, când sub ea, când pe ea, până sus la Mine, căci crucea Mea este drumul omului spre Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fie și omul care urmează cu Mine prin cruce și pe cruce. Numai prin cruce poate omul să fie urmașul Meu, căci Eu altfel nu am fost. Cine nu stă prin cruce

înaintea oamenilor, acela nu este urmașul Meu, ci este fur și tâlhar, și este antichristul care vine înaintea Mea ca să facă semnele lui pentru cei ce va să-și primească plata lor prin această unealtă, prin lucrarea lui antichrist care înșeală cu venirea lui pe tot omul care nu știe să Mă aștepte pe Mine așa cum am zis Eu să fie așteptarea aceasta.

Pe pământ se dă citire în ziua aceasta din cartea Evangheliei Mele cea despre a doua Mea venire, dar omul care aude această Evanghelie nu se apropie de ziua venirii Mele, ci, din contra, o depărtează de el chiar prin îndemnul preoților, căci preotul peste tot zice că nu știu nici Eu, Fiul, de ziua venirii Mele.

Fiilor de la iesle, Eu am zis prin Evanghelia Mea: *«De ziua aceea și de ceasul acela nimeni nu știe, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl»*, dar am mai zis și aceasta: *«Precum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și venirea Fiului Omului. Și precum în zilele acelea dinainte de potop mâncau oamenii și beau, se însurau și se măritau până în ziua când a intrat Noe în corabie și n-au știut până ce n-a venit potopul și i-a luat pe toți, la fel va fi și cu venirea Fiului Omului»*.

O, fiilor străjeri, de ce, tată, zic preoții așa? Aceasta am zis Eu. De ce zic și ei așa? De ce nu zic ei ca Mine, căci Eu am mers până la capăt cu zisul prin Evanghelia Mea despre ziua venirii Mele. Dar voi, fiilor unși pentru vremea venirii Mele, voi, tată, cum ziceți despre cuvintele Mele de atunci?

– *Dacă Tu ai zis: «De ziua și ceasul acela nu știe nimeni, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl», ai zis așa ca să întărești omul pentru veghe în toată clipa, Doamne, de vreme ce pe neașteptate vii. Iar omul care Te așteaptă trebuie să fie îmbrăcat și încălțat, ca și cum Tu vii în orice clipă, că Tu ai zis: «Fiți gata, că în ceasul în care nu gândiți Fiul Omului vine». Amin.*

– O, de ce nu zic și preoții din lume, de ce nu zic și ei tot așa, ca să întărească pe oameni pentru venirea Mea? Eu iată, vin și iar vin, și ei dorm dimpreună cu cei de sub ei, iar venirea Mea iat-o, căci am descoperit-o sfinților și părinților prin îngeri, ca să pun omul la veghe. Antichrist însă zice că vrea să Mă aducă el cu pace, ca să aduc trai omenesc pe pământ, și așa l-a învățat pe om să Mă aștepte și să nu se teamă omul de venirea Mea. El a uitat că Eu sunt cu cei ce se tem de Mine și că întru ei Îmi găsesc calea și plăcerea, iar el va rămâne rușinat cu toate minunile lui mincinoase, minuni care ar vrea ele să aducă oamenilor viață lumească și libertate ca la oameni, nu ca la Dumnezeu. Iar venirea Mea iat-o, și nimeni nu știe să se uite la Mine și să Mă vadă. Cuvântul Meu este alifie de ochi, dar cel ce nu se pocăiește lăsându-se de păcate ca să-Mi deschidă și să stea îmbrăcat și încălțat întru venirea Mea, acela nu deschide ochii ca să vadă și să audă venirea Mea și să înțeleagă cuvântul Meu și calea lui spre oameni, cale cu lumină, cale cu înviere din moartea păcatelor, calea venirii Mele cu judecata prin cuvânt și cu învierea prin cuvânt, căci prin cuvânt am lucrat dintru început.

Am făcut la început cerul și pământul ca să le pun în slujba omului și ca să-L slăvească omul pe Făcătorul lui și să-L aibă mereu înaintea sa și să lucreze cu El la împărăția cerurilor pe pământ. Dar omul n-a stat cu temere de Dumnezeu pe pământ nici după căderea lui din rai, și așa s-a înmulțit neamul omenesc pe pământ, iar Eu, Domnul, îl rabd așa de șapte mii de ani. Dar acum am venit iar cuvânt deasupra pământului; am venit pentru învierea morților; am venit ca să fac din pământ cer, și din mort, viu, și voi cere rodul celor ce s-au așezat în numele Meu lucrători peste oameni, și fiecare va culege ce a semănat; ce a pus în pământ, aceea va culege; vii sau morți va culege. Amin.

Ziua venirii Mele cea de a doua este numită de sfinții Mei ziua înfricoșatei judecăți. Zadarnic dă omul să fugă de ea. Mai bine să se apropie de ea omul, că nimeni nu scapă de ea, nici morții, nici viii. Dacă ți-e teamă, omule, de ea, scoală-te și te pregătește pentru ea, ca să nu pieri prin ea, ci să fii apoi fiul învierii, fiul veacului ce va să fie. Scoală-te și te scutură de pământ și de tot ce e pe el, și te spală apoi, că iată, apa curge în ploaie din cer pe pământ ca să te curețe din creștet până în tălpi pentru venirea Mea, iar apoi Eu te îmbrac și te încălț și îți pun coroana

venirii Mele și te bag la masa Mea de nuntă, te bag la sărbătoarea venirii Mele, la praznicul împărăției cerurilor pe pământ, omule.

Eu sun din trâmbiță învierea morților. Ei așteaptă de șapte mii de ani trâmbița învierii lor, iar Eu le spun: un picuț, și totul și toate vor primi haina nesticăciunii, așa cum Eu le-am întocmit la facerea lor. Amin. Puțin, puțin, și totul se întoarce în viața cea fără de moarte, și morții înviază și mărturisesc pe Dumnezeu și lucrarea Sa cea de șapte mii de ani, lucrarea de răscumpărare a trupurilor. Amin.

Pământul nu mai are putere să-l ajute pe om. Omul i-a strivit sânul, și e slab pământul, iar omul de pe el e tot mai neputincios. Dar harul Meu este cu cei ce se tem de Mine, și ei trăiesc prin harul Meu, iar Eu îi umplu de binecuvântări și le pregătesc bucuria cea veșnică. Fericiți sunt cei ce Mă așteaptă să vin, că aceia se pregătesc pentru ziua venirii Mele și se bucură de ea, iar Tatăl Savaot le-o vestește prin Mine, fiindcă Eu sunt plin de Tatăl. Amin.

Eu sun din trâmbiță învierea morților. Să se trezească morții și viii! Amin, amin, amin. Eu voiesc să se trezească tot omul care s-a așezat mai mare peste oameni și să sune trezirea peste tot, și să se scoale omul de pe tot pământul și să se grăbească întru pregătirea lui cea pentru venirea Mea. Puțin, puțin, și se trezesc cei din morminte, că așa este scris în Scripturi. Așteaptă sufletele învierea trupurilor lor, ca să iasă întru întâmpinarea zilei Mele, ziua înfricoșatei judecăți. Amin.

Stați sub creșterea Mea, stați sub ploaia Mea, voi, cei ce trăiți din apa aceasta. Luați din ea și creșteți, că vine ziua în care cel ce n-a băut se va usca de pe picioare de sete. Luați și beți și creșteți cu cuvântul care curge ca ploaia din cer pentru cei ce beau și mănâncă din cer ca să fie vii pentru venirea Mea. Veniți la fântâna vieții și cereți străjerilor de lângă ea să scoată apă și să vă dea și să nu mai însetați după altă fântână, că peste tot antichrist umblă și toarnă din otrava lui, ca să fie apă de a lui peste tot, că el gândește că Eu nu voi mai fi Dumnezeu, și că va fi el. Dar el nu va mai fi, și nici fiii minciunii, pentru că Eu vin să stric tot ce face el, și lucrez prin cei binecuvântați de Mine prin cuvântul Meu cel de azi.

Sunt îmbrăcat în veșmântul judecății, căci duhul omului stă cu putere împotriva venirii Mele. Mânia la care Mă îndeamnă omul cel potrivit Îmi biruiește mila, că e vremea să vin, fiindcă totul s-a sfârșit pe pământ, și s-a sfârșit și pământul de putere și nu mai poate. Nu mai e nimeni să-l curățească și să-l sfințească prin curăție, și geme pământul sub păcatele omului, iar Eu aud suspinurile și gemetele lui, că omul e mai greu decât pământul de sub el. Numai păcate pe pământ, numai oameni surzi, ca în vremea lui Noe. Dar și Eu strig, și iarăși strig, ca în vremea lui Noe strig. Strig până voi veni văzut, și tot omul Mă va vedea. Strig să Mă audă cei morți și cei vii, și morții Mă vor ajuta și vor mărturisi venirea Mea odată cu învierea lor. Amin.

Ziua venirii Mele iat-o, vine venind cu mânie! Dacă nimeni nu-Mi pregătește calea să vin, vin Eu, dar cu mânie vin, căci omul nu Mă vrea, și Mă tot alungă de peste tot, ca să fie el, omul; omul care iubește minciuna învelindu-se cu ea și punându-o în locul dreptății Mele. Toate zilele omului sunt ale lui. Omul pentru el mănâncă, pentru el postește, pentru el trăiește, și caută să-i fie numai bine, dar fără Mine caută. Acum vin să caut Eu spre om, și îl găsesc greu de păcate și dau să-l scutur și să-l spăl și să-l înnoiesc, și să-l fac iar pe om, dar dacă el nu vrea și rămâne surd la glasul trâmbiței cea pentru înviere, Eu, Cel ce sunt Stăpânul, ridic mâna Mea și fac semn cu ea la dreapta sau la stânga Mea pentru tot omul, că e ziua dreptății pe pământ, ziua dreptății Domnului. Amin.

O, fiilor străjeri, spuneți în lung și în lat că vine ziua Domnului. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt coboară pe pământ ploaie de cuvânt, ziua Domnului. Cine este cel ce se ascunde sub cuvântul Meu care a spus acum două mii de ani: *«De ziua aceea și de ceasul acela nimeni nu știe, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl?»* Iată ziua Domnului! Dumnezeu plouă cu ea pe pământ, și omul trece prin ea, și ea trece prin om, și omul nu vede și nu aude și nu cunoaște ziua venirii Mele. Dar voi, cei aleși dintre oameni cu mâna Mea cea tare, dați veste peste pământ că vine ziua Domnului, și fiecare om să se pregătească pentru ea, că ea vine. Amin, amin, amin.

21-02/05-03-2000